

Voldgiftssag om beregning af åremålstillæg

Opmandskendelsen

Den 5. juli 2000 blev der afsagt opmandskendelse i en voldgiftssag anlagt af Dansk Magisterforening mod Finansministeriet og Udenrigsministeriet om fortolkning af åremålsaftalen.

Dansk Magisterforening påstod Finansministeriet og Udenrigsministeriet tilpligtet at anerkende, at et a conto cheflønstillæg udbetalt efter indgåelsen af en åremålskontrakt for en bistandskonsulent men med virkning fra ansættelsestidspunktet var et sådant personligt, særligt tillæg ydet i forbindelse med åremålsansættelsen, jf. åremålsaftalens § 1, stk. 3, 1. led, at dette skulle indgå ved beregningen af åremålstillægget.

Dansk Magisterforening fik ikke medhold i denne påstand og Finansministeriet og Udenrigsministeriet blev frifundet.

Parternes argumenter

Dansk Magisterforening gjorde under sagen gældende, at udtrykket "i forbindelse med åremålsansættelsen" i åremålsaftalens § 1, stk. 3, 1. led, ikke skal forstås således, at der er et krav om en nøjagtig tidsmæssig sammenhæng mellem åremålsansættelsen og tildelingen af tillægget, men at tillægget blot skal have forbindelse med åremålsansættelsen. Dansk Magisterforening anførte i den forbindelse, at betingelsen i hvert fald var opfyldt i den konkrete sag under hensyn til, at der var gået mindre end en måned efter åremålsaftalens indgåelse til tillægget blev tildelt og at tillægget blev ydet i hele åremålsansættelsen med virkning fra ansættelsestidspunktet.

Yderligere anførte foreningen, at det i forbindelse med åremålsaftalens indgåelse for begge parter var en klar forudsætning, at den pågældende i lighed med andre bistandskonsulenter i Udenrigsministeriet skulle modtage et tillæg fra cheflønspuljen, hvorfor det måtte anses for uden betydning, at den endelige størrelse af tillægget ikke var fastsat på aftaletidspunktet.

Finansministeriet og Udenrigsministeriet gjorde gældende, at personlige, særlige tillæg af cheflønspuljen skal medtages ved beregningen af et åremålstillæg, såfremt disse er ydet i forbindelse med åremålsansættelsen og er en del af åremålsvilkårene. Finansministeriet og Udenrigsministeriet anførte, at der ikke i forbindelse med indgåelsen af den konkrete åremålskontrakt blev indgået aftale om, at der skulle ydes et cheflønstillæg.

Yderligere anførtes det, at et åremålstillæg fastsættes endeligt på ansættelsestidspunktet og herefter er uafhængigt af eventuelle nye tillæg, hvorfor det i relation til åremålsaftalen ikke er tilstrækkeligt, at et a conto tillæg efterfølgende aftales med tilbagevirkende kraft.

Finansministeriet og Udenrigsministeriet gjorde gældende, at en medtagelse af det pågældende cheflønstillæg ved beregningen af åremålstillægget ville have forudsat, at der i den konkrete åremålsaftale var blevet taget hensyn til dette tillæg, som senere forventedes at blive ydet den pågældende, jf. åremålsaftalens § 1, stk. 3, i slutningen.

Opmandens konklusion

Opmanden fandt, at det sammenholdt med åremålsaftalens § 1 i øvrigt er den mest nærliggende sproglige fortolkning af åremålsaftalens § 1, stk. 3, 1. led, at det er en forudsætning for at kræve medregning af et cheflønstillæg ved beregning af åremålstillægget, at cheflønstillægget er endeligt fastsat på det tidspunkt, hvor åremålsansættelsen finder sted.

Hvor dette - som i det pågældende tilfælde - ikke er sket, men hvor det forventes at ville ske, må spørgsmålet om åremålstillæggets beregning efter § 1, stk. 3, i slutningen, tages op af den ansattes faglige organisation i forbindelse med forhandlingen af den konkrete aftale om åremålsansættelsen.

Da dette ikke var sket, blev Finansministeriet og Udenrigsministeriet frifundet.